

RECENT GRADUATE OF ANTWERP ACADEMY'S FASHION DESIGN PROGRAM, SHONE PUIPIA EXPLORES RELATIONSHIPS BETWEEN FORM, FASHION AND THE FIGURE WITHIN.

TEXT REBECCA VICKERS

PORTRAIT WORARAT PATUMNAKUL PHOTOS COURTESY OF SHONE PUIPIA

"What I really like about fashion is the sculptural aspect of it, I think it is really the core of it and the key to getting new shapes," describes Shone Puipia, recent graduate of Royal Academy of Fine Arts Antwerp Fashion Design program whose latest collection, 'She Walks on Marble Columns' fulfills our expectations for both fashion and sculpture, design and art all at once, or perhaps even eliminates any need to differentiate between the two. For Shone, however, that distinction is one

of the art forms most intriguing qualities.

"I grew up with both my parents being artists and I was always drawing and being exposed to the creative fields. When I was a kid I was taking French classes at the Alliance Française and then learned that they also had pattern making classes. I really enjoyed those classes; I liked making the flat designs into three-dimensional works. With fashion, it is being worn by people so I thought that was a good medium that I could use."

Shone's drawings and his fashion works are undoubtedly of the same hand, shapes and lines becoming structure and form in a seemingly seamless transition. "At Antwerp, they focus a lot on the drawing and that you can also express yourself graphically. I have a pretty good idea what a work will look like when I draw, but it also changes quite a lot when I start. When you see it in the real form, you will know what works and what doesn't work."

WEARABLE

SCULPTURE

“สิ่งที่ผมชอบจริงๆ เกี่ยวกับแฟชั่น คือความเป็นประติมากรรมในตัวมันเอง ผมคิดว่ามันเป็นสาระและเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างรูปทรงใหม่ๆ” คำอธิบายของ โชน ปุยเปีย ผู้เพิ่งสำเร็จการศึกษาด้านแฟชั่นดีไซน์ จาก Royal Academy of Fine Arts Antwerp ในเบลเยียมและเป็นเจ้าของคอลเล็กชันใหม่ล่าสุดอย่าง ‘She Walks on Marble Columns’ ที่สามารถเติมเต็มความคาดหวังของเราทั้งในด้าน ‘แฟชั่น’ และ ‘ประติมากรรม’ และระหว่าง ‘งานดีไซน์’ และ ‘อาร์ต’ ในคราวเดียวกัน งานของโชน อาจจะทำให้เราไม่รู้สึกละเลย ถึงการแยกแยะความแตกต่างระหว่างสองสิ่งนี้ แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับโชนแล้ว ความแตกต่างนี้ก็ยังคงเป็นอาร์ตฟอร์มที่มีคุณสมบัติที่น่าสเน่ห์อยู่

“ผมโตมาในครอบครัวศิลปินครับ เลยชอบวาดรูปและได้เรียนรู้การสร้างสรรค์อะไรใหม่ๆ ตลอดเวลา ตอนเด็กๆ ผมเคยเรียนภาษาฝรั่งเศสที่สมาคมฝรั่งเศส และที่นั่นมีคลาสออกแบบแพทเทิร์นเสื้อด้วย ผมเอ็นจอยกับคลาสพวกนั้นมากๆ ผมชอบวาด flat design ให้เป็นรูปทรงสามมิติ ในการทำงานด้านแฟชั่นที่จะมีคนมาสวมใส่ ผมมองว่ามันเป็นพื้นฐานที่ช่วยได้มากเลย”

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ภาพร่างกับผลงานจริงของโชนนั้นถูกสร้างขึ้นจากคนๆ เดียวกัน ลายเส้นและรูปทรงบนกระดาษกลายเป็นงานจริงราวกับแกะออกมาจากภาพร่างนั้น “ที่ Antwerp จะโฟกัสไปที่การออกแบบผ่านการวาดซึ่งมันทำให้คุณสามารถแสดงออกถึงตัวตนของคุณได้

‘She Walks on Marble Columns’ is comprised of eight silhouettes, some of which conceal aluminum sheets bonded between their fabrics of courageous color, allowing for Shone to build his forms up from the body through the use of both classical tailoring aspects as well as the sculptor’s modus operandi of deconstruction and reconstruction. “I was looking a lot at David Hockney’s paintings, how he uses colors and mixes different elements together. I was also inspired by the artist Kate Blacker, she uses metal sheets used in construction and forms them into figures of women, painting over them with graphical colors and creating these monumental figures. I really use classical tailoring aspects but then also deconstruct or build more from it.” Material and technique, inspiration and armature aside, Shone is also equally interested in highlighting the character of the figure within.

“I think one important difference between fashion and sculpture is to me the aspect of the wearer and the body. I believe this quality is what usually makes fashion to be considered more of a design field than art. As a designer, you really consider the fact that the garments are going to be worn on a real body and that there are rules and guidelines to working with that. When you make a sculpture, you’re working on something that is going to be viewed and looked at, but in fashion, there is this direct interaction with the body that is really interesting to me.”

The artist’s perspective looks from within and the designer’s from not only their own point of view but yours as well, drawing with a hand and mind that considers the users’ identity to be a determining element of the design. “Fashion has this personal aspect to it in that it is able to express self-identity, for both

the designer and the wearer. For me, as a designer, one of the central questions in developing a collection is the identity of this woman who wears the collection. The collection projects an image of this person. And that, I hope, is reflected through the clothes. This self-expression also happens in the wearer’s viewpoint. This is what I like about dressing up and seeing people dress up. Fashion becomes even more interesting when you see how people put these different pieces together and really make it their own.”

Shone heads back to Antwerp this fall to begin studies in the master’s program, the first year of which will require 12 new silhouettes and likely exploration down many a new avenue of thought and creation. “What I really like about the Antwerp Academy is that they let students go wild with their imaginations and they don’t really focus on the commercial side of fashion at the moment,” described Shone. “Personally, I don’t really work with trends and it has been about personal interests and inspirations so far. However, I really believe in creating clothes that would be worn by someone. There are pieces that are a bit more extravagant and not so practical in reality, but they are clothing after all. If someone is interested in them, I would be glad to see them worn outside the runway for once!”

Shone’s approach toward the medium fulfills the potentials of many a discipline, but maybe what really makes ‘She Walks on Marble Columns’ special isn’t its ability to build a bridge between fashion, sculpture and art, but its ability to do so while also reserving room for that which fashion alone can further – identity, character, and the function of you.

facebook.com/shonepuipia

ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับการดีไซน์ “แฟชั่นมีมุมมองแบบนี้ครับ และอันนี้แหละที่ทำให้มันสามารถแสดงออกได้ทั้งอัตลักษณ์ของผู้ออกแบบและผู้สวมใส่ สำหรับผม ในฐานะดีไซเนอร์ โจทย์สำคัญในการพัฒนาคอลเล็คชั่นคืออัตลักษณ์ของผู้หญิงผู้ที่จะสวมใส่ คอลเล็คชั่นนี้นำเสนออิมเมจของผู้สวมใส่ และผมก็หวังให้มันสามารถแสดงออกมาผ่านเสื้อผ้ามันๆ การนำเสนอตัวตนจะต้องปรากฏในมุมมองของผู้ใส่ด้วย มันเป็นเหตุผลที่ทำให้ผมชอบแต่งตัวและสังเกตการแต่งตัวของผู้คน แฟชั่นจะนำเสนอมากขึ้นเมื่อคุณเห็นการหยิบจับเสื้อผ้ามาเข้าคู่กันของผู้คนที่ใส่มัน ซึ่งทำให้เสื้อผ้ากลายมาเป็นอะไรที่สื่อถึงตัวตนของเขาจริงๆ”

ไซนจะกลับไปศึกษาต่อที่ Antwerp ในฤดูใบไม้ร่วงที่จะถึงนี้ในหลักสูตรปริญญาโท ซึ่งในปีแรกเขาจะต้องออกแบบชุดทั้งหมด 12 ชุด พร้อมกับเรียนรู้ ค้นคว้าองค์ความคิดและความสร้างสรรค์แบบใหม่ๆ “สิ่งที่ผมชอบสำหรับ Antwerp Academy คือการที่พวกเขาให้อิสระ

เราทำงานไปตามจินตนาการ และไม่ซีตกรอบให้เราทำงานตามกระแสของตลาดในช่วงเวลานั้น” ไซนบอกกับเรา “โดยส่วนตัวผม ผมไม่ชอบทำงานตามเทรนด์ แต่ชอบทำไปตามความสนใจและแรงบันดาลใจส่วนตัวมากกว่า แต่ผมก็เชื่อในการครีเอทเสื้อผ้าที่จะต้องถูกนำไปสวมใส่จริงๆ ถึงแม้ว่ามันจะดูเป็นของฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็นมากนักในชีวิตจริงก็ตาม แต่ยังไงก็แล้วแต่มันก็ยังคงเป็น ‘เสื้อผ้า’ อยู่ดีนะครับ ถ้ามีคนไหนสนใจ ผมจะดีใจมากเลยถ้าเห็นใครนำชุดของผมไปใส่ในชีวิตจริงนอกแคทวอล์ค”

วิธีการทำงานของไซนที่ตัวชิ้นงานอาจประกอบไปด้วยหลักการมากมาย แต่สิ่งที่ทำให้ ‘She Walks on Marble Columns’ มีความพิเศษ อาจจะไม่ได้มาจากการสร้างสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างความเป็นแฟชั่น ประติมากรรม และศิลปะ ไว้ด้วยกัน แต่อาจเป็นเพราะมันยังคงเหลือพื้นที่ให้แฟชั่นได้ทำหน้าที่ของมันในการสื่อถึงเอกลักษณ์ คาร์แร็คเตอร์ และฟังก์ชันเฉพาะของคนทีสวมใส่ด้วย

อย่างชัดเจน ผมมักจะมัวแต่เพียงดีใจ เสมอขณะวาดภาพร่าง แต่มันก็มักจะเปลี่ยนไปจากเดิมมากจากตอนเริ่ม เมื่อคุณเห็นภาพจริงของมัน คุณจะรู้ว่ามันออกมาวิวกหรือไม่วิวก

‘She Walks on Marble Columns’ เป็นชุดงานที่ประกอบไปด้วยผลงาน 8 ชิ้น โดยบางชิ้นในนั้นจะมีการฝังแผ่นอะลูมิเนียมแทรกอยู่ในเนื้อผ้าสีลวดลาย ซึ่งทำให้เสื้อผ้ามีรูปทรงโดดเด่นออกมาจากร่างกายผู้สวมใส่ด้วยการใช้ทั้งเทคนิคการตัดเย็บแบบดั้งเดิมประกอบกับวิธีการทำงานแบบ ‘ร้อยสร้าง’ และ ‘ประกอบใหม่’ ของประติมากร “ผมศึกษางานจิตรกรรมของ David Hockney ในวิธีการใช้สีและการนำวัสดุอื่นมาผสมในงาน กับ Kate Blacker ศิลปินที่นำแผ่นโลหะมาใช้เป็นโครงและชิ้นโครงเป็นหุ่นผู้หญิง ก่อนจะพันหัตด้วยลวดลาย ซึ่งทำให้มันเป็น figure ที่เด่นมาก ในงานของผม ผมมักจะใช้มุมมองการตัดเย็บแบบดั้งเดิม แต่ก็ร้อยสร้างมันหรือต่อยอดมันจากเดิมด้วย” นอกเหนือจากการใช้วัสดุเทคนิค และการขึ้นโครงด้วยอะลูมิเนียม ไซนยังให้ความสนใจในการสร้างความโดดเด่นให้แก่คาร์แร็คเตอร์ของผู้สวมใส่เช่นเดียวกัน

“ผมมองว่า หนึ่งในความแตกต่างที่สำคัญระหว่างแฟชั่นและประติมากรรมคือมุมมองของผู้สวมใส่และร่างกายของคนๆ นั้น คุณสมบัตินี้เองเป็นปัจจัยที่ทำให้แฟชั่นถูกมองว่าเป็นงานดีไซน์มากกว่าศิลปะ สำหรับดีไซเนอร์ เราจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่างานที่คุณออกแบบจะถูกนำไปสวมใส่บนร่างกายจริงๆ และเป็นกฎเกณฑ์และแนวทางที่เราใช้ทำงาน ตอนคุณสร้างรูปปั้นคุณกำลังสร้างงานที่จะถูกมองในระยะห่างระยะหนึ่ง แต่ในแฟชั่นแล้ว ชิ้นงานจะมีปฏิสัมพันธ์กับร่างกายโดยตรงเลย และนี่แหละที่ทำให้ผมสนใจแฟชั่น

มุมมองแบบศิลปินที่มาจากภายในและมุมมองแบบดีไซเนอร์ที่มาจากทั้งฝั่งของผู้ออกแบบและผู้สวมใส่ การวาดแบบร่างด้วยมือพร้อมด้วยความคิดที่คำนึงถึงอัตลักษณ์ของผู้สวมใส่

FASHION BECOMES EVEN MORE INTERESTING WHEN YOU SEE HOW PEOPLE PUT THESE DIFFERENT PIECES TOGETHER AND REALLY MAKE IT THEIR OWN.

